

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200783
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8319200783.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu X. X., so sídlom M. XX, XXX XX M., C.: XX XXX XXX, proti žalovanému L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 641,50 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15Csp/29/2019-25 zo dňa 16. mája 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II. a III..
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 127,13 eur, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 75,63 eur 1. 10. 2017 do zaplatenia, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 51,50 eur od 19. 12. 2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti pre zmluvnú pokutu s príslušenstvom žalobu zamieta.

III. Súd nepriznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 22 ods. 1, § 23 ods. 1 zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení noviel, § 631, § 536, § 517 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 4 písm. k), 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že dňa 12.08.2015 došlo k uzatvoreniu zmluvy medzi žalobcom a žalovaným o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku. Žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o dielo č. XXXX/XXXX/AXV€ dňa XX.XX.XXXX s prílohami. Predmetom zmluvy bola montáž vodomernej zostavy a montáž zariadenia umožňujúceho diaľkový odpočet stavu vodomera. V zmysle čl. III zmluvy objednávateľovi poskytuje zhotoviteľ zľavu, ktorú tvoria náklady spojené s dodávkou a realizáciou prác uvedených v čl. II v bode 1 podľa preukázaných skutočne vynaložených nákladov bez DPH uvedených v preberacom protokole. Na základe Zmluvy o dodávke vody a odvádzaní povrchových a odpadových vôd, žalobca dodával žalovanému pitnú vodu z verejného vodovodu a odvádzal odpadovú a povrchovú vodu a žalovanému vznikla povinnosť platiť za odber vody a za odvádzanie vody vodné a stočné. Služby vo forme vodného

a stočného žalobca vyfakturoval žalovanému jednotlivými faktúrami spolu vo výške 75,63 Eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, sumou 51,50 Eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX a napokon mu vyfakturoval aj zmluvnú pokutu vo výške 514,37 Eur faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. Dňa 22.11.2017 bol vyhotovený preberací protokol o prerušení a obmedzení dodávky vody, no žalovaný odmietol podpísať preberací protokol o prerušení a obnovení dodávky vody. Žalobca poskytol žalovanému v zmysle zmluvy o dielo zľavu vo výške 395,20 Eur a tiež poskytol zdarma vodomernú plastovú šachtu, montáž vodomernej zostavy, vodomernú zostavu a ďalšie položky uvedené v tabuľke. Žalovaný odobral len 3m³ a zaviazal sa odobrať 109,664 m³, a teda rozdiel bol fakturovaný ako zmluvná pokuta.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania. Súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie sumy 514,37 Eur s prísl., ktorou si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 31.12.2017. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvodzoval z čl. IV bod 8 Zmluvy o dielo, pričom táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tejto veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy je prísnejšie, resp. výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ, teda výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy, čo už samo o sebe spôsobuje nerovnováhu v povinnostiach oboch účastníkov. Žalobca Zmluvou o dielo uskutočnil montáž vodomernej sústavy a montáž zariadenia umožňujúceho diaľkový odpočet stavu vodomera za ním zníženú cenu 1 Eur, resp. mu poskytol zľavu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie a podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobca vkladal, z jeho strany reparovaný zmluvnou pokutou na úkor spotrebiteľa. Zároveň ďalší dôvod neprimeranosti videl súd v tom, že žalobca požaduje za nesplnenie povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, a zároveň z tejto zmluvnej pokuty ešte i úrok z omeškania. Na základe uvedeného, preto súd zmluvné dojednanie obsiahnuté v zmluve o dielo, v čl. IV bod 8, ktorého obsahom je dojednanie zmluvnej pokuty posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť, a preto neprichádza do úvahy moderačné právo súdu na zníženie neprimerane vysokej zmluvnej pokuty. Súd tiež konštatoval, že dojednanie o zmluvnej pokute nijako nereflektuje na závažnosť porušenia zmluvných povinností spotrebiteľa, zmluvná podmienka oprávňuje dodávateľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty bez ohľadu na výšku dlhu spotrebiteľa. Ustanovenie o zmluvnej pokute, ktoré nebolo individuálne dojednané, lebo sa jedná o typovú štandardnú zmluvu, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie. Uviedol, že nemožno akceptovať námietky žalobcu, ktorý sa odvoláva na to, že zmluvná pokuta bola dojednaná v dôsledku poskytnutej zľavy za zriadenie vodovodnej prípojky a tieto inštitúty nemožno navzájom zamieňať a je vecou obchodnej politiky žalobcu, že poskytol zľavu za zriadenie prípojky. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a je neplatná.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný bol úspešný vo veci avšak vzhľadom na skutočnosť, že mu v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, mu ich náhradu súd nepriznal.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II.. Uviedol, že žalovanému poskytol celkovú zľavu vo výške 395,20 Eur, pričom mu zdarma poskytol vodomernú plastovú šachtu, montáž vodomernej zostavy, vodomernú zostavu, ako aj ďalšie uvedené položky v tabuľke, pričom tak konal z dôvodu, že sa so žalovaným dohodol na to, že žalovaný bude odoberať vodu z verejného vodovodu minimálne po dobu 5 rokov, a teda vynaložené náklady sa mu vrátia. Poukázal na to, že následne dňa 22.11.2017 došlo na predmetnom odbernom mieste k prerušeniu dodávky vody, nakoľko žalovaný neplatil vodné po dobu dlhšiu ako 30 dní, čím došlo k porušeniu zmluvy. V odvolaní uviedol tabuľkový prehľad výpočtu zmluvnej pokuty a poukázal na to, že žalovaný v žalovanom období odobral len 3m³, ako je to zrejme z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, a teda rozdiel mu bol fakturovaný ako zmluvná pokuta, pričom z tejto faktúry sa domáhal len zaplatenia sumy 75,63 Eur, nakoľko zvyšok faktúry žalovaný sám dobrovoľne uhradil. Počas ďalšieho fakturačného obdobia žalovaný neodobral ani 1m³, a teda mu bola vyfakturovaná zmluvná pokuta v celkovej sume 514,37 Eur. Ďalej namietal, že zmluva, ktorú uzatvorili so žalovaným neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, naopak je to práve on, kto je v nevýhode nakoľko žalovanému poskytol vodomernú zostavu, zrealizoval vodovodnú prípojku a od spotrebiteľa nežiadal

žiadne adekvátne protiplnenie, len zaplatenie symbolickej sumy 1,- Eur. Uviedol, že je presvedčený, že zmluva neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by obsahovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku a zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, nakoľko zmluva bola dohodnutá na obdobie 5 rokov a sankcia za jej nespĺnenie je zmluvná pokuta. Poukázal na to, že žalovaný sa oboznámil s podmienkami zmluvy pred jej podpísaním priamo v letáku Projekt P. X €, kde sú uvedené všetky podmienky uzatvárania zmluvy vrátane minimálneho ročného odberu, z čoho bol vypočítaný minimálny denný odber. Žalovaný svojím konaním tak vlastne zmaril celý účel zmluvy nakoľko teraz je odpojený od dodávky pitnej vody. Mal za to, že nepriznanie zmluvnej pokuty by naopak spôsobilo nepomerne výhodnejšie postavenie pre žalovaného. Ďalej nesúhlasil s názorom súdu, že zmluva o dielo je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaného zaviazže zaplatiť žalobcovi sumu 514,37 Eur spolu s úrokmami z omeškania do zaplatenia a trovy konania.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a nesprávnym skutkovým zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

11. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 C.s.p.. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

12. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na

zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). K naplneniu ani tejto odvolacej námietky nedošlo.

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaní odpadových vôd a odvádzaní vôd z povrchového odtoku u a Zmluva o dielo sú štandardnými formulárovými spotrebiteľskými zmluvami, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaný je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie potom správne pristúpil k súdnej kontrole zmluvných podmienok, ktoré mali charakter podmienok spôsobujúcich nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom by nemali byť pochybnosti o tom, že žalovaný ako spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, a to či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

17. Občiansky zákonník v § 53 ods. 1 upravuje, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

18. Neprijateľné podmienky nie sú taxatívne vypočítané a súdna prax ich môže judikovať so zreteľom na skutkové a právne okolnosti prípadu. Súdny členský štát môže judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C 237/02, Freiburger Kommunalbauten).

19. Odvolací súd poukazuje na to, že je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13). Zásada transparentnosti dopadá i na aplikáciu Cenníka a obchodných podmienok. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (porovnaj nález ÚS SR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013).

20. Vo vzťahu k zmluvnej pokute odvolací súd uvádza, že zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pre posúdenie dojednaní zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti.

21. V dohode o zmluvnej pokute musí byť jednoznačne špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. V zmluve uvedená formulácia „...dôjde k prerušeniu, resp. ukončeniu pripojenia odberného miesta zo strany zhotoviteľa...“ je podľa názoru odvolacieho súdu všeobecná a nejednoznačná. Zo znenia dohody o zmluvnej pokute v zmluve o dielo (čl. IV. bod 8) nevyplýva jednoznačná špecifikácia porušenia povinnosti, na ktorú sa vzťahuje. Zmluvná podmienka nijako nekonkretizuje dôvody prerušeného pripojenia, pričom zo samotného zákona č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách vyplýva, že dodávateľ môže prerušiť dodávku vody nielen z dôvodov na strane odberateľa - spotrebiteľa, ale aj z dôvodov na strane dodávateľa, resp. v dôsledku udalostí nezávislých na vôli, resp. konaní či opomenutí dodávateľa a spotrebiteľa.

22. V danom prípade nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca odôvodňuje porušením povinnosti žalovaného jednak uhrádzať riadne a včas cenu za dodané služby a jednak porušením povinnosti minimálneho odberu vody. Odvolací súd konštatuje, že dojednanie o zmluvnej pokute nijako nereflektuje na závažnosť porušenia zmluvných povinností spotrebiteľa, zmluvná podmienka oprávňuje dodávateľa požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty bez ohľadu na výšku dlhu spotrebiteľa. Nie každé porušenie povinnosti je rovnakej intenzity a významu. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška dlhu spotrebiteľa vzniknutého porušením záväzku.

23. Odvolací súd sa tiež stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie, že ustanovenie o zmluvnej pokute nebolo individuálne dojednané, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie.

24. Vo vzťahu k požadovaniu úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty odvolací súd uvádza, že sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a uvedenú požiadavku považuje tiež za neprimeranú.

25. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny súvisiaci výrok o trovách konania.

26. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).